

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til trafikministeren og dennes svar herpå tillige med et brev af 30. april 1997 fra Advokatfirmaet Harlang, Koch & Christensen på vegne af Taxi Union Danmark

Spørgsmål 21:

Ministeren bedes redegøre for reglerne i de øvrige EU-lande for taxikørsel i selskabsform.

Svar:

Ministeriet har ikke umiddelbart kendskab til regler i de øvrige EU-lande vedrørende taxikørsel i selskabsform.

Spørgsmål 22:

Kan den manglende adgang til at drive taxikørsel i selskabsform forhindre tilladelsesindehavere i at deltage i offentlige udbudsforretninger i Danmark?

Svar:

I henhold til den eksisterende hyrekørselslovgivning skal en bevillingshaver have fast forretningssted i den kommune, hvor bevillingen er udstedt. Ifølge lovforarbejderne (1977-78) indebærer dette obligatoriske vilkår bl.a., at en bevillingshaver fortrinsvis skal udnytte sin bevilling til kørsel for publikum i bevillingskommunens område.

Hyrekørselslovgivningen regulerer ikke specifikt den situation, hvor en hyrekørselsopgave udliciteres blandt tilbudsgivere, der ikke har bevilling i det område, hvor kørslen fortrinsvis påtænkes at foregå.

Efter gældende praksis kan bevillingshavere, der ikke har forretningssted i den kommune, som udliciterer kørselsopgaverne, også give tilbud på og udføre den udbudte kørsel på grundlag af vedkommendes bevilling til almindelig hyrekørsel.

Ifølge forarbejderne til hyrekørselsloven er det imidlertid en forudsætning, at hyrevognen hurtigst muligt efter endt kørsel vender tilbage til »hjemkommunen« i overensstemmelse med, hvad der i almindelighed gælder ved udførelse af hyrekørselsvirksomhed uden for bevillingskommunen. Det er ligeledes en forudsætning, at hovedparten af bevillingshaverens kørsel fortsat udføres i hjemkommunen.

I øvrigt bemærkes, at man i henhold til lovforslaget vil kunne have bevilling i flere kommuner.

Spørgsmål 23:

Vil svenske firmaer, der driver taxikørsel i selskabsform i Sverige, kunne deltage i offentlige udbudsforretninger i Danmark?

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet således, at der tænkes på, om taxier, der er indregistreret i Sverige og kører på svenske bevillinger, kan udføre kørselsopgaver i Danmark.

Danmark har ikke nogen aftale med Sverige om, at køretøjer, der er indrettet til at transportere færre end 10 personer (føreren inklusive), kan udføre erhvervmæssig personbefordring i henholdsvis Sverige og Danmark (cabotagekørsel). Et svensk firma, der driver taxikørsel i selskabsform i Sverige, vil derfor ikke kunne deltage i offentlige udbudsforretninger i Danmark.

Spørgsmål 24:

Ministeren bedes indhente justitsministerens holdning til, om det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at bestillingskontorer kan pålægge bevillingsindehavere disciplinærboder, uden at disse sager kan indbringes for domstolene.

Svar:

Jeg har bedt justitsministeren om en udtalelse. Når denne foreligger, vil jeg oversende den til udvalget.

Det kan dog allerede nu oplyses, at det i mit oversendelsesbrev af 5. marts 1997 vedrørende de indkomne høringssvar til lovforslaget er oplyst, at en afgørelse truffet af en voldgiftsret i henhold til voldgiftsloven vil kunne indbringes for de almindelige domstole.

Det fremgår endvidere af mit svar af 2. april 1997 på udvalgsspørgsmål 11, hvormed fulgte